

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część CV. — Wydana i rozesłana dnia 28. lipca 1916.

Treść: (№ 230.—232.) 230. Rozporządzenie, dotyczące rozszerzenia zastosowania rozporządzenia ministeryalnego z dnia 15. września 1915, do zbioru lnu w roku 1916. — 231. Rozporządzenie, dotyczące dowozu palonych płynów wysokowych z zagranicy. — 232. Rozporządzenie, w sprawie organizacji zaopatrywania w środki pastewne.

230.

Rozporządzenie Ministra handlu w porozumieniu z interesowanymi Ministrami z dnia 22. lipca 1916,

dotyczące rozszerzenia zastosowania rozporządzenia ministeryalnego z dnia 15. września 1915, Dz. u. p. Nr. 267, do zbioru lnu w roku 1916.

Na zasadzie rozporządzenia cesarskiego z dnia 10. października 1914, Dz. u. p. Nr. 274, zarządza się, co następuje:

§ 1.

Zarządzenia wydane rozporządzeniem ministeryalnym z dnia 15. września 1915, Dz. u. p. Nr. 267, w §§ 1. i 8. o zbiorze lnu w roku 1915, mają zastosowanie także do zbioru lnu w roku 1916.

Taksamo pozostają nadal w mocy i inne zarządzenia tego rozporządzenia jakoteż uzupełniającego je rozporządzenia ministeryalnego z dnia 28. lutego 1916, Dz. u. p. Nr. 56.

§ 2.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Hochenburger wlr.
Leth wlr.

Zenker wlr.
Spitzmüller wlr.

231.

Rozporządzenie Ministra handlu w porozumieniu z interesowanymi Ministrami z dnia 26. lipca 1916, dotyczące dowozu palonych płynów wysokowych z zagranicy.

Na zasadzie rozporządzenia cesarskiego z dnia 10. października 1914, Dz. u. p. Nr. 274, zarządza się, co następuje:

§ 1.

Zamknięcie, zarządzane w § 3. rozporządzenia ministeryalnego z dnia 8. listopada 1915, Dz. u. p. Nr. 331, w sprawie założenia Centrali dla spirytusu oraz w sprawie obrotu spirytusem, rozszerza się ze skutkami przytoczonymi

w powołanem rozporządzeniu ministeryalnem na czas trwania moey obowiązującej tego rozporządzenia także na sprowadzone z zagranicy celnej palone płyny wysokokowe wszelkiego rodzaju, jakoto: koniak, likiery, esenecy ponczowe i inne palone płyny wysokokowe, zaprawione cukrem lub innymi dodatkami, wódkę francuską, arak, rum itd.

Skuteczność zamknięcia rozpoczyna się z chwilą ekspedycyi wchodowej urzędu cłowego.

§ 2.

Koleje żelazne i przedsiębiorstwa żeglugi parowej mogą po przeprowadzeniu ekspedycyi wchodowej przyjmować do przewozu wprowadzone z zagranicy celnej palone płyny wysokokowe tylko po dostarczeniu poświadczeń transportowych, wspomnianych w § 11. rozporządzenia ministeryalnego z dnia 8. listopada 1915, Dz. u. p. Nr. 331. w sprawie założenia Centrali dla spirytusu oraz w sprawie obrotu spirytusem.

§ 3.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Hohenlohe wlr.

Forster wlr.

Zenker wlr.

Leth wlr.

Spitzmüller wlr.

232.

Rozporządzenie Ministra rolnictwa w porozumieniu z Ministrami spraw wewnętrznych, handlu i skarbu z dnia 27. lipca 1916,

w sprawie organizacji zaopatrywania w środki pastewne.

Na zasadzie rozporządzenia cesarskiego z dnia 10. października 1914, Dz. u. p. Nr. 274., i z dnia 11. czerwca 1916, Dz. u. p. Nr. 176, zarządza się zmieniając rozporządzenie ministeryalne z dnia 11. sierpnia 1915, Dz. u. p. Nr. 232. co następuje:

§ 1.

Do zadań Centrali dla środków pastewnych należy:

1. Rozporządzanie uzyskanemi w granicach państwa otrębami, o ile ono według obowiązujących przepisów nie jest zastrzeżone producentom

zboża (otręby dla własnego zapotrzebowania) i utrzymywanie ich w ewidencji.

2. Rozporządzanie wszelką mąką na karmę, uzyskaną przy wmielaniu jęczmienia, prosa i kukurydzy, jakoteż odpadkami przy produkcji krup perłowych.

3. Rozporządzanie temi ilościami zboża, owoców strączkowych (wyki) i mieszanek, które jej według obowiązujących przepisów mają być przekazane do użycia na karmę przez Wojenny zakład obrotu zbożem.

4. Rozdzielanie zboża, owoców strączkowych i produktów mlewa, które stały się niezdadne na pożywienie dla ludzi i mają być przekazane Centrali dla środków pastewnych przez Wojenny zakład obrotu zbożem.

5. Rozporządzanie według odnośnych postanowień makuchami (mąką makuchową) wszelkiego rodzaju, wysuszoną miazgą kartoflaną (pulpą), wywarami gorzelnianemi, suszoną krajanką buraczaną, odpadkami słodowymi i suszonymi słodzinami piwnemi.

6. Wydawanie zarządzeń co do produkcji melasy pastewnej.

7. Rozporządzanie cukrem surowym, oddanym do użycia na paszę przez Centralę dla cukru.

8. Staranie o dostarczenie wszelkiego rodzaju mieszanych środków pastewnych i zastępczych, zarządzanie co do ich produkcji i ich rozdziału.

9. Obejmowanie i rozdzielanie środków pastewnych, które Wojenny zakład obrotu zbożem sprowadzi z zagranicy celnej i odda Centrali dla środków pastewnych, jakoteż sprowadzanie i rozdzielanie środków pastewnych z krajów korony węgierskiej i obszarów okupowanych.

§ 2.

Minister rolnictwa poruczyć może Centrali dla środków pastewnych także i inne zadania, odnoszące się do obrotu rolniczymi artykułami użytkowymi.

§ 3.

Centrala dla środków pastewnych podlega Ministrowi rolnictwa i jest obowiązana stosować się w całej swej działalności do jego zleceń. Zleczeń tych udziela Minister rolnictwa bezpośrednio albo za pośrednictwem zamianowanego przezeń komisarza rządowego dla sprawowania nadzoru państwowego.

Centrala dla środków pastewnych używa w swej pieczęci orła cesarskiego.

§ 4.

Kierownictwo Centrali dla środków pastewnych spoczywa w ręku prezydenta.

Prezydenta jakoteż ustanowić się mającego wiceprezydenta mianuje i odwołuje Minister rolnictwa.

Oba stanowiska są urzędami honorowymi.

Prezydent zastępuje zakład na zewnątrz.

W razie doznania przeszkody przez prezydenta obejmuje wiceprezydent kierownictwo interesów.

Centrala dla środków pastewnych składa się z oddziału dla spraw zarządu i z grupy, sprawującej służbę kupiecką.

Bliższe postanowienia o podziale czynności i współdziałaniu obu grup zarządu wyda prezydent Centrali stosownie do wskazówek Ministra rolnictwa.

Prezydent ustanawia dla prowadzenia według jego wskazówek interesów kupieckich Centrali dla środków pastewnych dyrektora, któremu przydać należy potrzebny personal.

§ 5.

Dla przeprowadzenia zaopatrzenia w środki pastewne w poszczególnych krajach ustanowi się urząd dla środków pastewnych dla obszaru administracyjnego każdej politycznej władzy krajowej.

Zaopatrzenie w środki pastewne Areyksięstwa Austrii poniżej Anizy uskutecznia oddział Centrali środków pastewnych dla Dolnej Austrii.

Naczelników urzędów dla środków pastewnych względnie ich zastępców mianuje Minister rolnictwa.

Dla kierownictwa urzędem krajowym dla środków pastewnych może Minister rolnictwa ustanowić także kolegium o większej ilości członków.

Mianowanie dyrektora dla interesów kupieckich w urzędzie dla środków pastewnych, względnie tegoż zastępcy należy do prezydenta Centrali dla środków pastewnych.

Urzędy dla środków pastewnych podlegają Centrali dla środków pastewnych i mają stosować się do jej zleceń i dyspozycji. Są one także obowiązane dostarczać Centrali dla środków pastewnych przepisanych wykazów i wszelkich żądanych od nich wyjaśnień o toku interesów.

Zadania każdego urzędu dla środków pastewnych i jego organizacja wewnętrzna będą unormowane regulatywem, który wyda Minister rolnictwa.

§ 6.

Przy wykonywaniu zadań Centrali dla środków pastewnych używa jej prezydentowi pomocy komisya administracyjna.

Składa się ona z prezydenta, komisarza rządowego i członków, których zamianuje Minister rolnictwa.

Przewodniczący rady przyboocznej Ministerstwa rolnictwa dla zaopatrzenia w środki pastewne (§ 9.), zastępca przewodniczącego, następnie kierownik dyrekcji dla interesów kupieckich Wojennego zakładu obrotu zbożem, referent dla młynów z tego zakładu jakoteż prowadzący sprawy Centrali dla melasy są na mocy swych urzędów członkami komisji administracyjnej.

Komisya administracyjna zbiera się w pierwszą środę każdego miesiąca bez osobnego zaproszenia w ubikacjach Centrali dla środków pastewnych.

Stanowiska wszystkich członków komisji administracyjnej są urzędami honorowymi. Zamiejscowi członkowie komisji administracyjnej otrzymują zwrot wydatków na jazdę tudzież dyety w tej samej wysokości, co członkowie rady rolniczej.

§ 7.

Do zadań komisji administracyjnej należy przedstawianie wniosków i udzielanie opinii:

1. w sprawach wewnętrznej organizacyi toku czynności Centrali i urzędów krajowych dla środków pastewnych;

2. w sprawie ustanawiania cen środków pastewnych, wprowadzanych w obrót przez Centralę dla środków pastewnych;

3. w sprawie odpowiadającego celowi rozdziału środków pastewnych;

4. w sprawie rozszerzenia zakresu działania Centrali dla środków pastewnych na nowe artykuły zapotrzebowania.

§ 8.

Dla obradowania nad kwestyami fachowemi, tyczącemi się w szczególności uzyskania nowych posilnych środków pastewnych, utworzy się przy Centrali dla środków pastewnych wydział, złożony ze znających się na rzeczy członków.

Członków wydziału mianuje Minister rolnictwa.

§ 9.

Przy sprawowaniu nadzoru nad Centralą dla środków pastewnych używa Ministrowi rolnictwa pomocy rada przybooczna, złożona z obznajomionych ze szczególnymi stosunkami poszczególnych królestw i krajów fachowych osobistości z kół gospodarczych.

Członków rady przyboocznej jak również jej przewodniczącego i tegoż zastępców mianuje Minister rolnictwa.

Radę przybooczną zwołuje Minister rolnictwa w miarę potrzeby, conajmniej jednak trzy razy w roku. Ma ona wydawać opinię o poddanych pod

obradę przez Ministra rolnictwa lub przez komisję administracyjną kwestyach, dotyczących ogólnego prowadzenia spraw Centrali oraz wogóle zaopatrywania w środki pastewne i może co do tych kwestyi przedkładać także samoistne wnioski.

Członkostwo w Radzie przybocznej jest urzędem honorowym.

Zamiejscowi członkowie Rady przybocznej otrzymują zwrot wydatków na jazdę i dyety w tej samej wysokości, co członkowie rady rolniczej.

§ 10.

Centrala dla środków pastewnych i jej urzędy poboczne winny sprawować swe czynności według zasad kupieckich i tak je urządzić, by wydatki znalazły pokrycie we wpływających dochodach.

Centrala dla środków pastewnych może tedy w celu pokrycia swych wydatków na prowadzenie

ruchu pobierać dodatki do ustanowionych najwyższych cen wprowadzonych przez nią w obrót środków pastewnych i innych artykułów zapotrzebowania, w wysokości podlegającej zatwierdzeniu Ministra rolnictwa.

Centrala dla środków pastewnych winna Ministrowi rolnictwa na jego żądanie przedkładać każdorazowo rachunki ze swych czynności i składać sprawozdanie o stanie swych interesów.

§ 11.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie w dniu 15. sierpnia 1916. Z tą samą chwilą traci moc obowiązującą rozporządzenie ministerjalne z dnia 11. sierpnia 1915, Dz. u. p. Nr. 232.

Hohenlohe wlr.
Leth wlr.

Zenker wlr.
Spitzmüller wlr.